

rette Kræfter, og at Kommunen derfor er og bør være betænkt paa at forhøje disse Lønninger. Man kan saaledes ikke let faa nogen bedre Paavisning af, hvor beskeden den Lønforbedring er, som her er Tale om. I øvrigt maa jeg med den ærede sidste Taler deltage i Beklagelsen af den Maade, hvorpaa det ærede Medlem for Storeheddinge (Svend Høgsbro) gav Forslaget sin Anbefaling. Han sagde ganske vist, at her i Tinget kunde man være vis paa, at Underofficererne som hørende til de ringere stillede i Samfundet vilde have gode Venner, og han anbefalede derfor ogsaa Lovforslaget til en velvillig Behandling, men saa føjede han til „og en alsidig Behandling“, og hvad han forstod ved dette „alsidige“, var, at der skulde knyttes til dette Spørgsmaal forskellige det mere eller mindre uvedkommende Sager. I Modsætning hertil vil jeg ønske, at Alsidigheden maa indskrænkes til, at man vel ser Forslaget fra flere Sider, men dog kun fra de Sider, det bør ses fra. Det Spørgsmaal, man da først maa klare sig, er, om det er af Betydning for vort Folk, at vi stille vore Underofficerer ordentlig, og dernæst, om de Lønninger, der forlanges, ere ubeskedne sammenlignet med andres, og hvis man da kommer til Erkendelse af, at det har sin Betydning, at Underofficererne stilles ordentlig, og at Lønningerne ikke ere ubeskedne, at man da ogsaa vil gaa til Forbedring af disse Lønninger og holde storpolitiske Betragtninger ude. Gør man ikke det, er det efter min Mening ikke Tilfældet, at disse Folk have Venner inden for denne Sal, men jeg vil nu haabe, at Fremtiden vil vise, at det er Tilfældet.

J. Jensen (Aalborg Amts 3dje Valgkreds): Fra alle Sider synes der at være Sympati for Underofficersstanden, idet alle, der hidtil have haft Ordet, og som jo have tilhørt tre forskellige Partier, have udtalt deres Sympati for dem. Hertil vil jeg for mit Vedkommende slutte mig, men jeg vil dog straks sige, at jeg vil ikke haabe, at de mange Underofficerer, der sidde som Tilhørere her, deraf ville drage den Slutning, at dette Lovforslag vil blive gennemført i denne Samling. Det tror jeg i alt Fald ikke paa. Jeg har intet Mandat til at sige dette, men jeg har en vis Anelse om, at det ikke lader sig gøre, og det af flere forskellige Grunde. Det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Høgsbro) tog ogsaa lidt Forbehold i den Retning og fremkom med en Antydning af, at man maatte erindre, at vort Forhold

til Krigsbestyrelsen ikke var ubetinget tilidsfuldt, noget, der vel i øvrigt vil blive godtgjort under den næste Sags Behandling, det er i alt Fald noget, som flere andre have Følelsen af. Dertil kommer, at selv om vi have nok saa stor Sympati for Underofficersstanden, er det dog saaledes, at de frivillig ere gaaede ind til de Kaar, de leve under, medens et stort Antal af Landets Sønner ved Lovens Svøbe tvinges til at trække i Trøjen og maa nøjes med en endnu daarligere Lønning. Det er ikke saa underligt, at vi, der staa og se paa, hvorledes alle de unge Mennesker maa trække i Trøjen, kunne ønske, at ogsaa disse skulde have Lov til at leve under lidt bedre Kaar, naar de aftjene deres Værnepligt end nu. Jeg vil derfor haabe, at vi i Forbindelse med denne Lønningsforhøjelse maatte kunne enes om ogsaa at give de menige en højere Lønning. Dersom vi kunne naa dette, gaar jeg gerne med til et Lønningstillæg til Underofficererne, idet jeg indrømmer, at deres Lønning ikke er saa god, som den kunde være, og jeg kan indrømme, at selv om de frivillig ere gaaede ind i denne Stilling, er det dog Statens Pligt at lønne dem nogenlunde forsvarlig. Staten maa ønske, at faa saa dygtige Folk som muligt til at gaa ind i disse Bestillinger.

Det er dog et Spørgsmaal, om det ene og alene er Lønningerne, der frastøder eller tiltrækker de gode eller daarlige Elementer, som Hæren kommer i Besiddelse af. Jeg tror, at der er andre Forhold, der spille en lige saa stor og maaske en større Rolle, og det var netop den Omtale, som det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (M. Madsen) skænkede visse Forhold, der gøre, at jeg har ønsket Ordet, for at lægge os det paa Sinde, hvordan det gaar til i Hærens Rækker. Det ærede Medlem fortalte nogle Smaabegivenheder og meddelte blandt andet, at man i en selskabelig Klub havde set sig nødsaget til at optage nogle Underofficerer, men Forholdet var saa det, at Kommandanten mente, at Officererne ikke kunde være bekendte at staa i en selskabelig Klub sammen med Underofficererne, hvorfor de Officerer, der vare i denne Klub, maatte gaa ud af den. Jeg skulde dog tro, at der ikke vil være ret mange Underofficerer, der vilde blive i en Garnison, hvor den højstkommanderende nærer saadanne Anskuelser, og jeg vil haabe, at de fleste Underofficerer, hvis de da ikke ere nogle Pjalte, ville søge snarest mulig at komme bort fra en militær Afdeling, hvor der hersker en saadan An-